

LAWO
CLASSICS

Sonata Norwegica

Caroline Eidsten Dahl – recorder
Ensemble Freithoff

Finnen det en klar definisjon av hva som er norsk barokkmusikk? Kan man høre at komposisjonene på denne innspillingen er fra Norge og Skandinavia? Jeg tror svaret på begge spørsmålene må bli «nei». Denne musikken ble komponert hundre år før nasjonalromantikkens klare definisjon av nasjonale særtrekk. Det er likevel ingen tvil om at det å være utenfor begivenhetenes sentrum kan føre til en viss originalitet, kanskje mer eller mindre bevisst fra komponistenes side. Og originalitet er det mye av blant våre egne barokkkomponister. Noen ganger er nok ikke originalitetens helt tilsliktet, som i for eksempel Adagio-satsen i Freithoffs flytesonate der både melodi og harmonikk byr på store utfordringer for både utover og lytter. Komponisten Bertouch tar iblant store sjanser og beveger seg inn i kontrapunktiske labyrinter han med nod og neppe kommer seg ut av. Men originalt er det, og etter vår mening både spennende og inspirerende musikk.

Alle de fire komponistene på denne innspillingen viser tydelig påvirkning fra tidens rådende musikksmak, men har likevel valgt ulike retninger. Freithoff er kanskje den mest moderne med sitt galante tonespråk, som viser vei mot wienerklassismen. Bertouch er riktig nok noe eldre enn de tre andre komponistene, men har, selv blant sine samtidige, et litt gammelmodig og akademisk tonespråk med en forkjærighet for fugatoer og polyfone satser. Johnsen kan til tider minne om C.Ph.E. Bach med elementer av *Empfindsamkeit*

og *Sturm und Drang*, altså med en dragning mot det dramatiske. Berlin er derimot mer preget av hoybarokken med sin formfullende og velbalanserte musikk. Den eneste av innspillingens komponister som er født i Skandinavia, er Freithoff, som ble født i Kristiansand i 1713. De ovriga har sin opprinnelse fra det som i dag er Tyskland, men kom til Skandinavia i relativt ung alder.

Det er ingen tvil om at Norge og til dels Sverige var skikkelige utposter på 1700-tallet, särleg når det gjaldt musikalsk virksomhet. Alle de som valgte å være komponister i Norge hadde også andre embeter. Bertouch var kommandant på Akershus festning i Oslo (Christiania), og Freithoff virket som kansellisekreter i Kobenhavn. Berlin var en svært høyt ansett person i sin samtid Trondheim og hadde en rekke betydningsfulle verv, ikke minst som *overbranndirektør* i Trondheim. Dette viser at alle komponister som klarte å få et visst renommé i Skandinavia på 1700-tallet, var ressurssterke personligheter med mange bein å stå på. Den skandinaviske barokkmusikken har likevel ikke oppstått i et totalt vakuum. *Stadsmusikantordningen* viser at det ble musisert i by og bygd i en mer eller mindre organisert form, forpaktet av stedets stadsmusikant. Vi vet at latinskolene som ble etablert allerede tidlig på 1500-tallet, ofte ble et samlingspunkt for musikalsk virksomhet, der både vokale og instrumentale ferdigheter ble høyt ansett. Stadsmusikantene hadde således et nettverk av personer med en viss musikalsk dannelses som de kunne ta med på sine musikalske oppdrag. I Norge kan vi tenke oss at både Bertouch på Akershus festning og Berlin i Trondheim hadde sine nettverk som fremførte deres musikk. I Sverige forholdt det seg noe annerledes, med en langvarig hoffkultur som også ble et samlingspunkt for de mest begavede komponistene utoverne.

Johan Henrik Freithoff (1713–1767) var en dansk-norsk komponist, violinist og embetsmann fra senbarokken. Hans stil er stort sett preget av en melodisk og harmonisk symmetri som peker videre inn i wienerklassismen. Musikken er sterkt forankret i hovedtreklangene og har generelt en lystig og diverterende karakter. Dette er nok en karakteristikk som også hans samtidige kunne si seg enig i: I et minnedikt i Adressavisen for 16. oktober 1767 sammenligner skribent J. Thye komponisten Freithoff med komponisten Georg Philipp Telemann, som døde dagen etter Freithoff: «Telemann, som komponerede hvad der hojt og prægtigt var. Freithoff som sin Kunst forcerte til en Sodhed mer end rar.»

Georg von Bertouch (1668–1743) var en tyskfødt komponist og offiser i den dansk-norske hæren. Bertouch er den av innspillingens komponister med tilsynelatende storst nettverk innen datidens europeiske musikkliv. Han var i brevkontakt med selveste Johann Sebastian Bach og mottok tilegnelser i flere av samtidens store utgivelser, ikke minst i Matthesons avhandling *Das beschützte Orchester* (1717). Vi har valgt to av hans triosonater, som bærer preg av hans kjennskap til Corellis musikk. Bertouchs sonater har likevel et mer akademisk preg enn Corellis musikantiske og melodisk innnyndende sonater. Georg von Bertouch satt sannsynligvis og syslet med disse sonatene på Akershus festning, og ville i god akademisk ånd skrive en sonate i hver av de 24 toneartene (18 av disse er bevart). Iblant får man følelsen av at Bertouch utfører et rent kontrapunktisk puslespill, men ofte er musikken både fengende og inspirert, ikke minst når han får slå seg los i tidens populære ostinate former, som i Andanten i Sonata nr. 8 i G-dur.

Henrik (Hinrich) Philip Johnsen (1717–1779) var en svensk komponist, cembalist, organist og kapellmester, sannsynligvis av tysk opprinnelse. Han var en komponist som fulgte godt med i tidens siste musikalske oppfinnelser. I hans musikk finner vi elementer av *Empfindsamkeit* og *Sturm und Drang*, helt i stil med tidens dyrking av dramatiske følelser og sentimentalitet. Rent formmessig finner vi likevel elementer av opplysningstidens formuft, balanse og symmetri. Johnsen er sannsynligvis inspirert av Mannheimskolen, särleg i Ess-dur-sonatens Allegro, hvor det dukker opp en rekke såkalte Mannheim-raketter, der melodien skyter i været i hurtige treklangsbevegelser.

Johan Daniel Berlin (1714–1787) var en tyskfødt komponist, organist, bymusikant og embetsmann som virket i Trondheim. Sonatinen av Berlin vi har tatt med på denne innspillingen, dedisert Fräulein Karen Angell, ble utgitt for klaver, men i god pragmatisk barokkånd spiller vi den for blokkfloyte og lutt. Det var svært vanlig i barokken å tilrettelegge musikken for de instrumentene man hadde til rådighet, noe Bach og hans samtidige gjorde til stadighet. Bachs cellosuiter ble til luttsuiter, fiolinkonserter ble til orgelverk og så videre. Denne sonatinen er en av innspillingens mest formfullende verk. Berlin er hverken særlig tilbakeskuende eller banebrytende moderne, men befinner seg trygt innenfor hoybarokkens rammer. Sonatinen flyter godt innenfor tidens tradisjonelle dansesatser.

Vegard Lund

Does a clear definition of Norwegian baroque music exist? Can one hear that the compositions on this recording are from Norway and Scandinavia? I believe the answer to both questions must remain ‘no’. This music was composed a hundred years before National Romanticism’s clear definition of national character. Even so, there is little doubt that being outside the centre of things can lead to a certain originality, perhaps more or less deliberately from the side of the composer. And there is originality aplenty when it comes to our own baroque composers. Sometimes it is not intended, as in the Adagio movement of Freithoff’s flute sonata, for example, where both melody and harmonies pose significant challenges for performer and listener alike. The composer Bertouch occasionally takes big chances, winding up in contrapuntal labyrinths and getting out by a hair’s breadth. But original music it is, and in our opinion both exciting and inspiring.

All four composers on this recording reveal the obvious influence of the prevailing musical tastes of the time, yet each followed a different direction from the others. Freithoff is perhaps the most modern of them with his galant tonal language pointing towards Viennese classicism. Bertouch is to be sure older than the other three composers, but he has, even among his contemporaries, a somewhat old-fashioned and rather academic tonal language with a special fondness for fugatos and polyphonic movements. Johnsen can remind one of C. Ph. E. Bach at times with elements of *Empfindsamkeit* and *Sturm und Drang* and, accordingly, an attraction to dramatic effects. Berlin, on the other hand, is more influenced by high baroque with its elegant and well-balanced music. Freithoff, born in Kristiansand in 1713, is the only composer on this album who was born in Scandinavia. The birthplaces of

the others lie within the borders of today’s Germany, but each of them came to Scandinavia at a relatively young age.

There is no doubt that Norway and to some extent Sweden were indeed outposts of eighteenth-century Europe, especially in the realm of musical activity. Anyone who wished to be a composer had other posts as well. Bertouch was commander of Akershus fortress in Oslo (Christiania) and Freithoff served as chancery secretary in Copenhagen. Berlin was a person of high standing in the Trondheim of his day and held a number of important positions, not least that of chief fire officer of the Trondheim fire brigade. This confirms that all composers who succeeded in achieving a certain degree of prominence in Scandinavia in the eighteenth century were resourceful individuals with many legs to stand on. Nevertheless, Scandinavian baroque music did not originate in a total vacuum. “Stadsmusikantordningen” (The City Musician Agreement) reveals that music was performed in towns and rural districts in a more or less organized fashion, with the city musician of each place having exclusive rights. We know that Latin schools established as early as the sixteenth century often were centres of musical activity, where both vocal and instrumental skills were held in high regard. Thus the city musicians had a network of persons with a certain level of musical training whom they could take along to their musical engagements. In Norway we can imagine that both Bertouch at Akershus Fortress and Berlin in Trondheim had such networks for performing their music. For a long time, circumstances were somewhat different in Sweden, with its court culture which also was a gathering place for the most gifted composers and performers.

Johan Henrik Freithoff (1713–1767) was a Danish-Norwegian composer, violinist and senior civil servant of the late baroque period. His style is largely distinguished by a melodic and harmonic symmetry pointing towards Viennese classicism. The music is firmly anchored in the main triads and generally has a lively and light-hearted quality. This is apparently a characteristic favoured as well by his contemporaries. In a commemorative poem published in the newspaper ‘*Adresseavisen*’ on 16 October 1767, the author J. Thye compares the composer Freithoff to Georg Philipp Telemann, who died a day after Freithoff: “Telemann, who composed what was lofty and grand. Freithoff whose art has a sweetness so pleasant.”

Georg von Bertouch (1668–1743) was a German-born composer and an officer in the Danish-Norwegian army. Bertouch is the composer on this recording who appears to have had the widest network within European musical life of his day. He corresponded with none other than Johann Sebastian Bach and received dedications in important publications of his time, not least in Mattheson’s music periodical *Das Beschützte Orchester* (1717). We have selected two of his trio sonatas which bear witness to his knowledge of Corelli’s music. Nonetheless, the sonatas of Bertouch have a more academic quality than Corelli’s concertizing and melodically ingratiating sonatas. Georg von Bertouch probably sat occupied with these sonatas at Akershus Fortress and, in the proper academic spirit, he wished to write a sonata in each of the 24 keys (18 of these have been preserved). At times one has the feeling that Bertouch is engaged in a purely contrapuntal game. The music is, however, often both captivating and inspiring, especially when he is able to freely play with the popular ostinato forms of the time, for example in the Andante movement of Sonata No. 8 in G major.

Henrik (Hinrich) Philip Johnsen (1717–1779) was a Swedish composer, harpsichordist, organist and conductor, probably of German origin. He was a composer who kept abreast of the latest musical inventions of his time. In his music we find elements of *Empfindsamkeit* and *Sturm und Drang*, completely in line with the cultivation of dramatic feeling and sentimentality. Yet in purely formal terms there are elements of reason, balance and symmetry from the Age of Enlightenment. Johnsen was probably inspired by the Mannheim School, especially in the Allegro part of his Sonata in E-flat major. It features so-called Mannheim rockets, where the melody shoots up in rapid triad movements.

Johan Daniel Berlin (1714–1787) was a German-born composer, organist, city musician and senior civil servant who was active in Trondheim. The sonatina by Berlin on this album, dedicated to Miss Karen Angell, was published for keyboard, but in the practical baroque spirit, our recording of it is for recorder and lute. It was a very common baroque practice to arrange the music for the instruments at one’s disposal, something Bach and his contemporaries did frequently. Bach’s cello suites became lute suites, violin concertos became organ works, and so on. This sonatina is one of the most elegant works on the recording. Berlin, who is neither retrospective nor groundbreaking modern, is safely situated within the limits of the high baroque period, and his sonatina flows well to the traditional dance movements of the time.

Vegard Lund

Caroline Eidsten Dahl

Caroline (f. 1980) er født og oppvokst i Drammen. Fra 1999 studerte hun blokkfloyte med Frode Thorsen ved Griegakademiet i Bergen hvor hun ble uteksaminert våren 2003.

Fra høsten 2001 studerte hun med professor Dan Laurin ved Kungliga Musikhögskolan i Stockholm, hvor hun også avsluttet sitt diplomstudium med fordypning i kammermusikk høsten 2006.

Caroline har spilt med ledende ensembler fra inn- og utland som: Academia Montis Regalis, Chamber Orchestra Kremlin, Drottningholms Barockensemble, iBi Group, Barokkanerne, Bergen Kammerensemble, Norsk Barokkensemble, Kammer Allegria, Trondheim-solistene, Det Norske Kammerorkester og Oslo Barokkorkester.

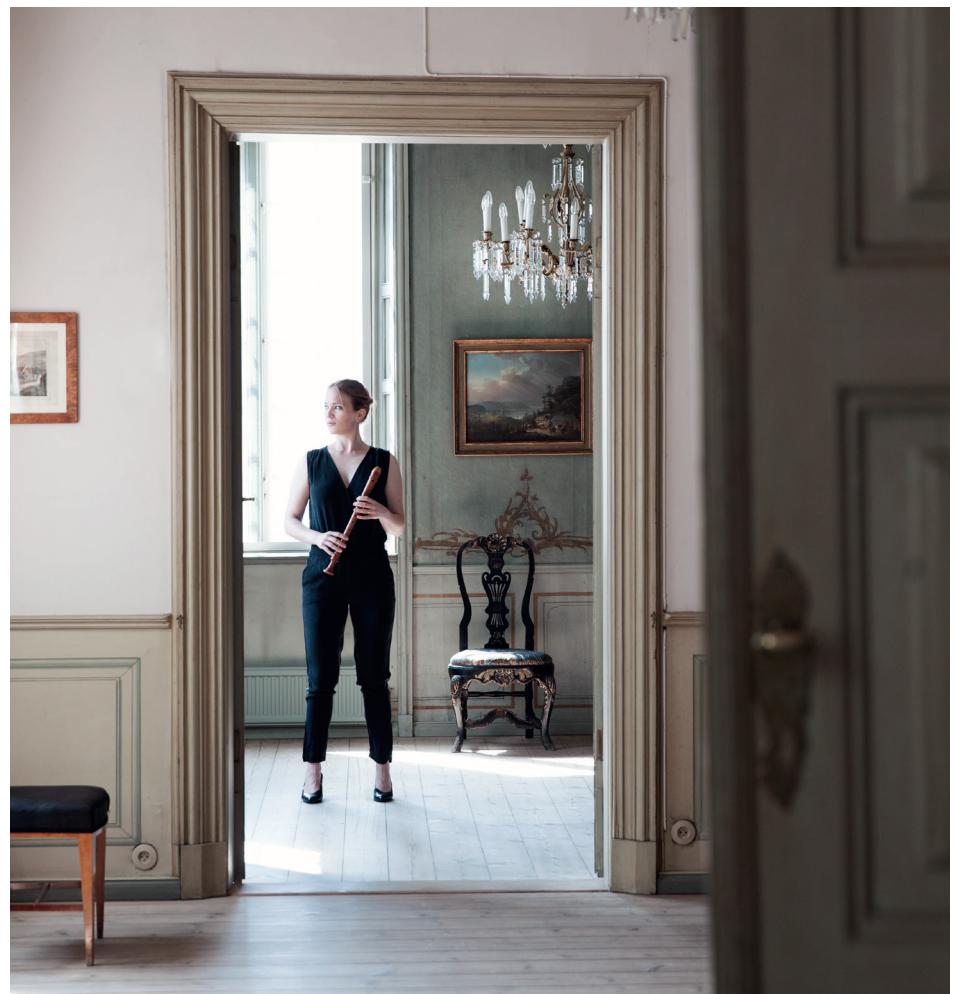
I tillegg kommer deltagelse ved ulike festivaler: Innsbrucker Festwochen der Alten Musik, Stavanger Kammermusikkfestival, Oslo Operafestival, Stockholm Early Music Festival, Oslo Kammermusikkfestival, The Early Music Festival i London, Festival of the Night i Korpilombolo, Norsk orgelfestival i Stavanger, Vinterattfestivalen i Oslo, Griegfestivalen i Arendal, Barokkfest i Trondheim samt Johan Halvorsen Musikkfest i Drammen.

Sesongen 2009-2010 spilte Caroline ved Den Norske Opera og Ballett sin oppsetning av «Poppeas kroning» og medvirket også på «Ulysses vender hjem» ved DNO våren 2012 og 2016, samt i Innsbruck 2017.

Caroline har mottatt en rekke priser og stipender; blant annet finaleplass i den anerkjente Yamaha Recorder Ensemble Competition i Cambridge i 1998, og i 2010 mottok hun publikumsprisen med sin blokkfloytekvertett Woodpeckers Recorder Quartet ved konkurransen EAR-ly, arrangert av NORDEM.

Våren 2007 ble hun en av tre vinnere av Rikskonserenes lanseringsprogram «Intro- klassisk» i sesongen 2008-2009. I regi av Rikskonsertene reiste hun til India og Kina og blant annet å fremfore norsk og kinesisk musikk med musikere fra Shanghai.

Caroline mottok Statens kunstnerstipend for nyetablerte kunstnere i to år fra 2010 til 2012. Carolines første solo-CD «Blockbird. Norwegian Recorder Music» (LWC1069) ble lansert på LAWO Classics i november 2014.

Christiane Eidsten Dahl

Christiane (f. 1987) er en norsk fiolinist bosatt i London, som spiller både moderne fiolin og barokkfiolin. Hun er utdannet fra Barratt Due musikkinstitutt i Oslo, med professor Geir Inge Lotsberg.

Hun mottok TICON-stipendet i 2010, og flyttet til London for å studere under professor David Takeno, på Guildhall School of Music and Drama. I 2012 ble hun den første norske musikeren i Southbank Sinfonia.

Hun har opptrådt i Wigmore Hall, Royal Albert Hall (blant annet flere ganger under BBC Proms), Glyndebourne Opera, Musik-verein Wien, Concertgebouw Amsterdam og Theatre Champs-Elysées Paris. Hun har turnert i Europa med Orchestra of the Age of Enlightenment og Academy of Ancient Music, og ellers spilt i Kina og Brasil. I tillegg har hun vært i Colombia med Trondheim Barokk, som konsertmester og gruppeleder. Sammen med Barokkanerne Norwegian Baroque Ensemble har hun jevnlig konserter i Norge.

I april 2014 spilte hun inn Bachs «Matteuspasjonen», med Academy of Ancient Music, og i 2015 Vivaldis «De fire årstider», sammen med Gramophone Award-vinnende La Serenissima, der hun jevnlig har opptrådt som gruppeleder. Hun er medlem og grunnlegger av barokkensemplet Istante, der hun har vært solist i Vivaldis «De fire årstider», og også medlem av ensemblet Royal Baroque, som har opptrådt på Peñíscola-festivalen i Spania, og var finalister i York International Early Music Competition. I januar 2017 vant Christiane Trondheim Young Baroque Musician Soloist Competition.

Kate Hearne

Kate (f. 1979) er født i Dublin, Irland, og utdannet fra Royal Irish Academy of Music og Kungliga Musikhögskolan i Stockholm. Hun sører seg like hjemme med barokcello som med blokkfloyta, og er profesjonell utover på begge instrument. Hun har en omfattende turnévirksomhet både som solist og kammermusiker, i samspill med flere barokk- og samtidsmusikkensempler.

Som student fikk Kate flere priser for sitt spill, blant annet førstepris på første Montréal International Recorder Competition. Hun har også mottatt stipender fra Bank of Ireland Millennium Scholars Trust, Arts Council of Ireland, det svenske Kulturrådet og Konstnärsnämnden, for å nevne noen. Hun har spilt inn musikk for BIS, CPO, Decca, Lyric og ECM, med ensembler som Concerto Copenhagen, Barokksolistene, Det Norske Solistkor og Irish Baroque Orchestra.

For Kate er det viktig å spre kunnskap og entusiasme til neste generasjon, og hun er derfor involvert i flere fantastiske prosjekt for barn og unge. Sammen med Caroline Eidsten Dahl utgjør hun halvparten av den virtuose blokkføytekvartetten Woodpeckers, som hvert år når frem til tusenvis av barneorør. Hun har gitt mesterklasser på Royal Irish Academy of Music, og underviser på diverse sommerkurs i Europa. Siden 2017 har Kate vært ansatt i Musikalliansen, noe som gir henne muligheten til å forfolge en frilanskarriere, men likevel ha økonomisk sikkerhet. Hun er bosatt med familie i Helsingborg.

Vegard Lund

Vegard (f. 1968) har studert med Erik Stenstadvold ved Norges musikkhøgskole og med Nigel North (tidligere gitarer og lutt) ved Guildhall School of Music and Drama. Her fikk han Premier Prix for sin diplomeksamenskonsert. Hans solodebut i St. John's Smith Square, London fikk strålende presseomtaler og forte til engasjementer for både BBC radio og fjernsyn. Han jobber regelmessig med flere av Nordens ledende kor og ensembler og har i løpet av de siste årene samarbeidet med Sveriges radiokor, Adolf Fredriks Bachkör og Det Norske Solistkor, i tillegg til oppdrag som solist og continuuomusiker med Det Norske Kammerorkester, Norsk Barokkensemble, Barokkanerne og The New Dutch Academy.

I løpet av de siste årene har han deltatt på en rekke festivaler, blant annet Stavanger Kammermusikkfestival, Oslo Kammermusikkfestival, Musikkfestuke i Nordland og Stockholm Early Music Festival. Som solist og kammermusiker har han deltatt på festivaler og konsertserier i flere europeiske land, i Sør-Afrika og i USA.

Han har vært musikalsk leder i flere musikk-teaterproduksjoner, blant annet for forestillingen «Vår Frans av Assisi» på Det Åpne Teater, i regi av Barthold Halle. Våren 2014 var han musikalsk ansvarlig og musiker i produksjonen «William i lyst og last» (Det Norske Teater) med nyskrevet musikk for teorbe, floyter og cembalo av Gisle Kverndokk.

Ensemble Freithoff

Ensemble Freithoff opptrer med kammermusikk og mindre orkesterbesetninger. Ensemblets kjerne består av Caroline Eid-sten Dahl, Vegard Lund og sangerne Helene Wold og Daniel Sæther. Ensemblet stod for musikken i forestillingen «Alvedronningen» (Henry Purcells «Fairy Queen») på Ramme gård sommeren 2011 og har siden gjort en rekke rene konsertproduksjoner i tillegg til sceniske produksjoner. Ensemblet har arrangert egne festivaler, på Lavethuset på Hovedøya og på Linderud gård i forbindelse med 1814-jubileet. Publikumsrekorden ble allikevel satt da ensemblet hadde sin debut på hovedscenen på Den Norske Opera og Ballett med Pergolesis «Stabat Mater Dolorosa», påsken 2014.

De siste årene har ensemblet hatt en rekke fremføringer ved festivaler og konserter i kirker og kulturhus i Skandinavia. De har turnert med produksjoner som kammer-operoen «Il Duello Amoroso» med barokkdanser Elizabeth Svarstad, forestillingen «Spur i øyet» sammen med skuespiller Marit Grefberg, Shakespeare-program med Ola B. Johannessen og flere rene konsertproduksjoner.

Ensemblets navn kommer fra den norske komponisten Johan Henrik Freithoff, som var en av de første norske barokkomponistene. Navnet indikerer at ensemblet ønsker å sette fokus på skandinavisk repertoar i dialog med europeiske forbilder. Ensemblet viderefører også sitt repertoar med nyskrevet musikk for gamle instrumenter, med verk av blant andre Ånesen, Nordheim og Norgaard.

Caroline Eidsten Dahl

Caroline (b. 1980) was born and raised in Drammen. From 1999 she studied recorder with Frode Thorsen at the Grieg Academy in Bergen, graduating in spring 2003.

From autumn 2001 she studied with Professor Dan Laurin at the Royal College of Music in Stockholm, where she majored in chamber music and was awarded her diploma in autumn 2006.

Caroline has played with leading ensembles in Norway and abroad, including Academia Montis Regalis, the Kremlin Chamber Orchestra, Drottningholm Baroque Ensemble, iBi Group, Barokkanerne Norwegian Baroque Ensemble, Bergen Chamber Ensemble, the Norwegian Baroque Orchestra, Kammer Allegria, the Trondheim Soloists and the Norwegian Chamber Orchestra.

A list of Caroline's festival performances includes Innsbrucker Festwochen der Alten Musik, the Stavanger International Chamber Music Festival, the Oslo Opera Festival, the Stockholm Early Music Festival, the Oslo Chamber Music Festival, the Early Music Festival in London, Festival of the Night in Korpilombolo, the Norwegian Organ Festival in Stavanger, the Winter Night Festival in Oslo, the Grieg Festival in Arendal, Barokkfest in Trondheim, and Johan Halvorsen Musikkfest in Drammen.

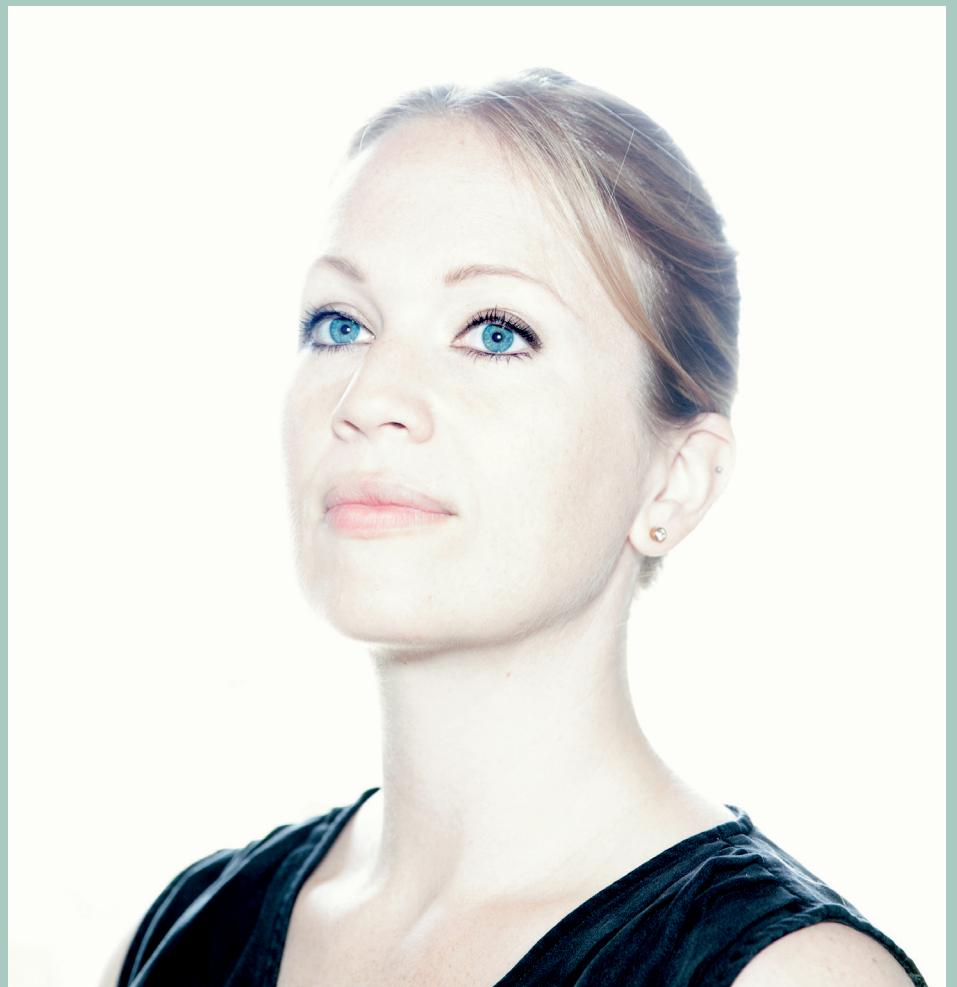
During the season 2009-2010 Caroline played in the Norwegian National Opera and Ballet production of "L'incoronazione di Poppea", and she appeared in its

production of "Il ritorno d'Ulisse in patria" in spring 2012 and 2016, as well as in Innsbruck in 2017.

Caroline has received a number of prizes and scholarships, among them, finalist in the renowned Yamaha Recorder Ensemble Competition in Cambridge in 1998, and with her Woodpeckers Recorder Quartet in 2010 the Audience Award at the EAR-ly Competition arranged by NORDEM.

In spring 2007 Caroline was one of three winners of Concerts Norway's international programme "Introklassisk". During 2008-2009 she traveled under the auspices of Concerts Norway to India and China, where she performed Norwegian and Chinese music with musicians from Shanghai.

Caroline was a recipient of Government Grants for Artists for newly established artists over two successive years, from 2010 to 2012. Caroline's first solo CD, "Blockbird. Norwegian Recorder Music" (LWC1069), was released on the LAWO Classics label in November 2014.

Christiane Eidsten Dahl

Christiane (b. 1987) is a Norwegian modern and baroque violinist based in London. She graduated from Barratt Due Institute of Music in Oslo, Norway after completing her undergraduate degree with prof. Geir Inge Lotsberg.

After receiving the TICON scholarship, Christiane moved to London to study with prof. David Takeno at the Guildhall School of Music and Drama in 2010. She joined Southbank Sinfonia as their first ever Norwegian musician for their 2012 season.

She has performed at Wigmore Hall, Royal Albert Hall (including numerous BBC proms performances), Glyndebourne Opera (Orchestra of the Age of Enlightenment), Musikverein Vienna, Concertgebouw Amsterdam and Theatre Champs-Elysées Paris. She has toured Europe with Orchestra of the Age of Enlightenment and Academy of Ancient Music and further afield has performed in China, Brazil and, as leader and principal 2nd violin with Trondheim Barokk in Colombia. She also regularly performs in Norway with Barokkanerne Norwegian Baroque Ensemble.

She recorded Bach's St Matthew Passion with Academy of Ancient Music in April 2014 and the Vivaldi Four Seasons with the Gramophone award winning La Serenissima in 2015, with whom she regularly appeared as principal 2nd violin. She is a founding member of the baroque ensemble Istante, with concerts including performances as soloist in the Vivaldi Four Seasons, and of Royal Baroque, who have performed internationally in Peñíscola festival in Spain and were finalists at the York International Early Music Competition. In January 2017 Christiane won the Trondheim Young Baroque Musician Soloist Competition.

Kate Hearne

Born in Dublin, Ireland, Kate (b. 1979) is a graduate of the Royal Irish Academy of Music and Stockholm's Royal College of Music. Equally at home on the baroque cello as on the recorder, she plays both instruments professionally and tours extensively as a soloist and chamber musician, performing with an array of baroque and contemporary music ensembles.

During her student years, Kate was recipient of many awards for her playing, including first prize at the inaugural Montréal International Recorder Competition and scholarships from the Bank of Ireland Millennium Scholars Trust, the Arts Council of Ireland, the Swedish Arts Council and Konstnärsnämnden, among others. She has recorded for labels such as BIS, CPO, Decca, Lyric, and ECM with ensembles including Concerto Copenhagen, Barokksolistene, the Norwegian Soloists Choir and the Irish Baroque Orchestra.

Kate is adamant about spreading her knowledge and enthusiasm on to the next generation and she is involved in some fantastic projects for children and young people. Herself and Caroline Eidsten Dahl make up half of the virtuoso recorder quartet Woodpeckers, which insures that live music reaches the ears of thousands of children every year. She has given master classes at the Royal Irish Academy of Music and teaches at various summer courses throughout Europe. Since 2017, Kate is employed with Musikalliansen in Sweden, which gives her the freedom to pursue her freelance career while offering security. She lives with her family in the seaside town of Helsingborg.

Vegard Lund

Vegard (b. 1968) studied with Erik Stenstadvold at the Norwegian Academy of Music and with Nigel North (early guitars and lute) at Guildhall School of Music and Drama, where he was awarded the Concert Recital Diploma (Premier Prix). His debut as soloist at St. John's, Smith Square, received glowing reviews and led to engagements for BBC Radio and Television. He works regularly with a number of Scandinavia's leading choirs and ensembles and in recent years has collaborated with the Swedish Radio Choir, the Adolf Fredriks Bach Choir and the Norwegian Soloists' Choir, in addition to engagements as soloist and continuo musician with the Norwegian Chamber Orchestra, the Norwegian Baroque Orchestra, Barokkanerne and the New Dutch Academy.

Lund's recent festival appearances have included the Stavanger Chamber Music Festival, the Oslo Chamber Music Festival, the Nordland Music Festival and the Stockholm Early Music Festival. As soloist and chamber musician he has participated in festivals and concert series in many European countries, as well as in South Africa and the USA.

Vegard Lund has been musical director for a number of musical theatre productions, including "Vår Frans av Assisi" at Det Åpne Teater in Oslo, directed by Barthold Halle. In spring 2014 he was musical director and musician in a production of "William i lyst og last" (Det Norske Teater), with newly composed music for theorbo, flutes and harpsichord by Gisle Kverndokk.

Ensemble Freithoff

Ensemble Freithoff performs in chamber music constellations and smaller orchestra instrumentations. The ensemble's core consists of Caroline Eidsten Dahl, Vegard Lund and singers Helene Wold and Daniel Sæther. The ensemble provided the music for performances of "Alvedronningen" (Purcell's "Fairy Queen") at Ramme Gaard in summer 2011 and since then has been involved in a number of concert and theatrical productions. The ensemble has arranged its own festivals, at Lavethuset on Hovedoya in the summer of 2012, and in the summer of 2014 at Linderud gård in connection with the 1814 bicentennial celebration. But its own attendance record was set at its debut on the main stage of the Norwegian National Opera and Ballet with Pergolesi's "Stabat Mater, Dolorosa", during Easter 2014.

In recent years the ensemble has appeared at a number of festivals and has had concerts in churches and cultural centres throughout Norway. It has toured with the production of the chamber opera "Il Duello Amoroso" with baroque dancer Elizabeth Svarstad, the performance of "Spurv i øyet" with actor Marit Grefberg and a Shakespeare programme with Ola B. Johannessen, as well as numerous straight concert productions.

The ensemble's name comes from Johan Henrik Freithoff, who was one of Norway's first baroque composers. The name is an indication of the ensemble's wish to maintain its focus on a Scandinavian repertoire in dialogue with European sources of inspiration. The ensemble also wishes to expand its repertoire with new music composed for old instruments, with works of Ånesen, Nordheim and Norgaard, among others.

Johan Henrik Freithoff (1713–1767)

Trio Sonata in G major

- 1 – I. Allegro 02:42
- 2 – II. Andante 03:11
- 3 – III. Allegro 00:54

Sonata in G major

- 4 – I. Allegro 04:19
- 5 – II. Adagio 02:10
- 6 – III. Allegro ma non presto 04:49

Georg von Bertouch (1668–1743)

Trio Sonata No. 8 in G major

- 7 – I. Vivace 01:32
- 8 – II. Adagio 01:40
- 9 – III. Andante 03:12

Trio Sonata No. 14 in G minor

- 10 – I. Largo 03:09
- 11 – II. Andante 03:36
- 12 – III. Adagio 01:08
- 13 – IV. Vivace 01:24

INSTRUMENTARIUM

RECORDERS:

SOPRANO AFTER THOMAS STANESBY JR. HZ 415
BY LUCA DE PAOLIS, ITALY

ALTO AFTER P. I. BRESSAN HZ 415
BY LUCA DE PAOLIS

VOICEFLUTE AFTER P. I. BRESSAN HZ 415
BY LUCA DE PAOLIS

VOICEFLUTE AFTER P. I. BRESSAN HZ 440
BY LUCA DE PAOLIS

VOICEFLUTE AFTER P. I. BRESSAN HZ 415
BY FRED MORGAN/ NIKOLAJ RONIMUS, AUSTRALIA/ DENMARK

TENOR AFTER LDP RECORDERS HZ 415
BY LUCA DE PAOLIS

BAROQUE VIOLIN BY MICHAEL STURZENHOFECKER,
CULLY, SWITZERLAND, 2004. COPY OF BERGONZI MODEL 1727.

BAROQUE CELLO BY NICOLAS AUGUSTIN CHAPPUY,
PARIS, 1770.

THEORBO AND ARCHLUTE BY LARS TØRRESEN,
BERGEN, 2005.

BAROQUE GUITAR, FRENCH STYLE,
BY OLIVER WADSWORTH, WORCESTERSHIRE, 1995.

Hinrich Philip Johnsen

(1717–1779)

Sonata in E-flat major

- 14 – I. Andante 03:45
 - 15 – II. Allegro 04:24
 - 16 – III. Menuet 05:01
- Trio Sonata in D major*
- 17 – I. Andante 05:43
 - 18 – II. Fuga alla breve. Vivace 02:19
 - 19 – III. Vivace 04:38

Johan Daniel Berlin (1714–1787)

Sonatina in D minor

- 20 – I. Capricetto. Presto 02:49
- 21 – II. Arietta 01:58
- 22 – III. Gavotta 01:07
- 23 – IV. Menuet 01:52

24 – V. Giga 02:00

RECORDED IN JAR CHURCH, BÆRUM, 15–17 FEBRUARY 2017

PRODUCER: VEGARD LANDAAS

BALANCE ENGINEER: THOMAS WOLDEN

EDITING: VEGARD LANDAAS

MASTERING: THOMAS WOLDEN

BOOKLET NOTES: VEGARD LUND

ENGLISH TRANSLATION: JIM SKURDALL

BOOKLET EDITOR: HEGE WOLLENG

COVER DESIGN: ANNA-JULIA GRANBERG / BLUNDERBUSS

COVER AND ARTIST PHOTOS (CAROLINE EIDSTØN DAHL): ANNA-JULIA GRANBERG / BLUNDERBUSS

| SESSION PHOTOS: THOMAS WOLDEN

THIS RECORDING HAS BEEN MADE POSSIBLE WITH SUPPORT FROM

ARTS COUNCIL NORWAY | FUND FOR PERFORMING ARTISTS

| NORWEGIAN MUSICIANS' UNION

A SPECIAL THANK YOU TO OSLO LADEGÅRD FOR PERMISSION TO USE THE BEAUTIFUL
MANOR HOUSE SETTING FOR THE COVER AND ARTIST PHOTOS.

LAWO
CLASSICS

LWC1165 © 2018 LAWO © 2018
LAWO CLASSICS www.lawo.no